Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Bryske, Christence

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Bryske, Christence (1573-06-25)

Citation: Bryske, Christence: ”BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Bryske, Christence (1573-06-25)”, i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 622. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000237.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Bryske, Christence, *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind),*

25. Juni 1573.

Christence Bryske til Birgitte Gjøe.

Hun er just kommen tilbage fra Fru Sidsel Bryskes Jordefærd og føler sig meget nedbøjet ved Tabet af denne sin Faster, som stod hende nærmest. Hun savnede Birgitte Gjøe i det store Ligfølge. Hun vil gjøre sig Umage for at lade en Kvindesperson komme til Fru Beate Bille. Længes meget efter at se Fru Birgitte.

Mynn ganntze wennliige hiilsenn altid forsennt met wor herre. Kiiere farster, gud vere huos ether och beuare ether fra alt onnt. Ieg thacker ether wenliigenn och giiernne for alt got, y meg altid giiort och beuist haffuer, huilchiit y skall alle mynne dage, saa lenge ieg leffuer, finnde meg saa goduillig och giiernne at forskylle, som ieg vore ethers eiigenn dather. Mynn allerkiereste farster, giiffuer ieg ether wenligen tilkiennde, at ieg y iafftes kom hiem fra Iullannd fra myn sallig farsters begraffuilse [1], och kand ieg aldrig fuld skriffue ether till thenn store hierthe sorge och bedrøffuilse, ieg haffuer. Then aldmegtiste gud y himerig vnde meg at finde myn farster snart, dii ieg iche troer, at thet er muelligt, at ieg icke kand foruinde thene bedrøffuilse y thenne verdenn, och wor thet iche gudz giierningh, daa vor thet hart. M. a. k. farster, gud ved, at thet giiør meg ont aff alt mit hierthe, athij icke kom til mynn salig farsters begraffuils, ieg ved dog vell, haffde iche ethers suaghed verriit, daa haffde y viist hafft thenn vmag och komit. Och ved gud, at ieg fortryder ethers suaghed alf ald mit hierthe. Ieg viille ynskit, at y mothe leffue och lige vell, y menn ieg skall leffue, for ieg maa vel kiendis, at vor herre haffuer tagit then fra meg, som ieg skulle hafft størst huldhed aff. M. a. k. farster, y kannd iche troiit, saa møgit got folck ther vor till mynn sallige farsters begraffuils. Och eptherdij at ieg skulle miste mynn sallige farster, ath hindis begiering er ganngenn for siig, ther hun er komenn til s. 623sallig Eskel at liigge (!). [1] M. a. k. farster, giiffuer ieg ether venligenn tillkiiennde, at ieg ret nu bekom ethers skriffuilse, saa at ieg viille vere tilfridz, at y mothe faa galnne Anne till fru Beathe. [2] M. a. k. faster, saa ved frue Beathe vell, at thet icke er mynn skyld, thij ther som ieg rode for hinder, skulle hun lenge siidenn hafft hinnde, och thersom thet laa vid mit hierthe, och y kunde haffue got aff, daa skulle y faait end sier hinnde. [3] Och ved y vell sell, huor mynn leiiglighed nu er, raader ieg icke forre hinder, menn hindis søster [4] haffuer loffuit mynn søster Karrenn hinde, och ved ieg icke endnu till visse, om mynn brødre [5] beholler hinder, eller myn søster. Men nu fru Beate drog aff landit, daa vor hun her huos meg, daa loffuit mynn søster hinder, det thersom hun beholthe hinder, daa ville hun laanne hinder hinde. Och fortryder meg thet aff alt mit hierte, athij eller hun skall giiøre saa stuor bøn for hinder, och troer ieg ether saa vel, athij icke fortencker meg her vdij. Thersom athij ville vnde ether eller fru Beathe hinder, daa er thet mig retherlig kiert aff ald mit hierthe. Och er mynn broder [6] icke enndnu hiemkomenn. Det første hand kommer, daa skall ieg faa hanom ethers skriffuilse, och vill retherllig giernne hielpe till, at hun kannd fange hinder, alt ieg kannd, och vill ieg och thalle met mynn søster ther om, thet første hun kommer her till landiit. M. a. k. farster, thet første muelliigt er, vill ieg kome offuer till ether, dii meg lengis aff allth mit hierthe, s. 624och vill ieg ingen tingist slaa ann, før end ieg kommer ether till ordzs. Denn aldmegtiste gud y himellenn giffue meg nu dii beste raad och forsørge meg nu, for hand haffuer her till dags haffuer(!) hafft saa stuor opsyn till meg, y det hand haffuer vnt meg mynn sallige farster, som gud y himellenn lønne hinder, thet som ieg icke thuiller paa, at hand io giiør. M. a. k. farster, ieg vil icke lenger opholle ether met thene myn skriffuilse, men y skall, saa lenge ieg leffuer, finde meg saa goduillig at giiøre och lade, som ieg vore ether eiigen dather, det gud kiende, hanom ieg nu och altid vill haffue ether euinnderlig beffallindis. Hand beuare ether fra alt ont. Lader Karen sige ether mange gode nether. Ex Langesøø then 25 iunij 73.

Chriistendsse Brøskee.

Udskrift: Erlliig och velbiuurdiig frue, frue Biirggiithe Gøiie, salliig Herluff Trolliis eptherleffuerskee, mynn kiiere farster och synderliige guode wenn, ganntze vennligen tilschreffuit.

Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve XI. 215. — Trykt i Danske Magazin 4. R. V. 337 fr.